

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. a) - Sądy właściwe

Wnioski o wydanie europejskiego nakazu zapłaty należy wносить do sądu okręgowego właściwego dla stałego miejsca zamieszkania bądź siedziby statutowej dłużnika lub dla miejsca wykonania nakazu (art. 625 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Jeżeli istnieje możliwość wniesienia sprzeciwu, pozwany może zaskarżyć właściwość miejscową sądu, ale musi to zrobić nie później niż w dniu wniesienia sprzeciwu (art. 625 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego).

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. b) - Procedura ponownego badania nakazu

Procedurę tę reguluje art. 626a kodeksu postępowania cywilnego:

Art. 626a ust. 1. Pozwany może złożyć do właściwego sądu apelacyjnego wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty na warunkach określonych w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006 i zgodnie z procedurą określoną w tym artykule.

2. Wniosek do właściwego sądu apelacyjnego o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty składa się w ciągu 30 dni od dnia, w którym pozwany zapoznał się z treścią nakazu lub od dnia, w którym nie występują już okoliczności, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. b).

3. Sąd przesyła kopię wniosku drugiej stronie, a druga strona może udzielić odpowiedzi na wniosek w ciągu tygodnia od jego otrzymania.

4. Wniosek rozpoznaje się na posiedzeniu przy drzwiach zamkniętych. Jeżeli sąd uzna to za stosowne, może rozpoznać wniosek na posiedzeniu jawnym.

5. Od orzeczenia sądu nie przysługuje odwołanie.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. c) - Środki komunikacji

Obowiązujące sposoby doręczenia określono w kodeksie postępowania cywilnego.

Art. 38 reguluje kwestie adresu do doręczeń:

„Artykuł 38 (1) Korespondencję doręcza się na adres wskazany w danej sprawie.

(2) Doręczenia można dokonać na adres poczty elektronicznej wybrany przez stronę do doręczeń, za pośrednictwem:

1. jednolitego portalu e-Sprawiedliwość;

2. kwalifikowanej elektronicznej usługi doręczeń rejestrowanych, zgodnie z art. 3 ust. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257/73) („rozporządzenie (UE) nr 910/2014”).

(3) W przypadku gdy strona nie wybrała sposobu doręczenia zgodnie z ust. 2, ale wskazała adres poczty elektronicznej, doręczenia dokonuje się na wskazany adres.

(4) Zgodę na doręczenie na podstawie ust. 2 i 3 można wycofać w dowolnej chwili, bez uszczerbku dla ważności już przeprowadzonych czynności.

(5) W przypadku gdy doręczenia nie można dokonać na podstawie ust. 1–3, korespondencję doręcza się na aktualny adres strony lub, jeżeli to niemożliwe, na stały adres zamieszkania.

(6) Strona może wskazać adres poczty elektronicznej do doręczeń biegłemu, świadkowi lub osobie trzeciej, którzy są zobowiązani przekazać dokument będący w ich posiadaniu”.

W art. 38a przewidziano, że osoba, która przeprowadziła czynność proceduralną w formie elektronicznej, musi podać adres poczty elektronicznej, na który wysłane zostaną potwierdzenie odbioru elektronicznego oświadczenia oraz wyniki weryfikacji technicznej danej czynności proceduralnej. Osoba, która przeprowadziła czynność proceduralną w formie elektronicznej, może wyrazić zgodę na otrzymywanie elektronicznych oświadczeń i dokumentów od sądu rozpoznającego sprawę – w postępowaniu w danej instancji lub we wszystkich instancjach. Osoba, która przeprowadziła czynność proceduralną za pośrednictwem jednolitego portalu „e-Sprawiedliwość”, zgadza się na otrzymywanie elektronicznych oświadczeń oraz elektronicznych pism, korespondencji, wezwań i innych dokumentów w postępowaniu w danej instancji lub we wszystkich instancjach. Zgodę taką można wycofać w dowolnej chwili, bez uszczerbku dla ważności już przeprowadzonych czynności.

Instytucjom kredytowym i finansowym, w tym prowadzącym działalność windykacyjną wobec konsumentów, zakładom ubezpieczeniowym i zakładom reasekuracji, dostawcom energii elektrycznej lub gazu, dostawcom usług pocztowych lub usług komunikacji elektronicznej, przedsiębiorstwom wodociągowo-kanalizacyjnym oraz notariuszom i prywatnym komornikom doręcza się korespondencję wyłącznie zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2 na podany przez nich adres poczty elektronicznej. (Art. 50 ust. 5 kodeksu postępowania cywilnego).

Adwokatowi doręcza się pisma za pośrednictwem jednolitego portalu „e-Sprawiedliwość” lub na adres kancelarii. (Art. 51 ust. 1 kodeksu postępowania cywilnego).

Instytucjom rządowym i gminom doręcza się pisma wyłącznie zgodnie z procedurą określoną w art. 38 ust. 2 na podany przez nie adres poczty elektronicznej. (Art. 52 ust. 2 kodeksu postępowania cywilnego).

Zgodnie z art. 42 korespondencję doręcza się za pośrednictwem urzędnika sądowego, pocztą lub za pośrednictwem usługi kurierskiej w formie listów poleconych za potwierdzeniem odbioru. W przypadku gdy w miejscu doręczenia nie ma sądu, doręczenia może dokonać gmina lub urząd burmistrza.

Na wniosek strony sąd może nakazać doręczanie korespondencji przez prywatnego komornika. Koszty wynagrodzenia prywatnego komornika ponosi strona. W przypadku gdy nie dokonano doręczenia żadną z powyższych metod oraz w przypadku klęsk żywiołowych, wypadków lub nieprzewidzianych okoliczności sąd może, w drodze wyjątku, nakazać doręczenie przez urzędnika sądu drogą telefoniczną, telexem, faksem, telegramem lub na adres poczty elektronicznej do doręczeń.

Sposoby doręczania określono w art. 43 kodeksu postępowania cywilnego:

„Artykuł 43 (1) Korespondencję można doręczać osobiście lub za pośrednictwem dowolnej osoby trzeciej.

(2) Sąd może nakazać doręczenie korespondencji przez dodanie jej do akt sprawy lub umieszczenie jej na drzwiach lub skrzynce pocztowej adresata.

(3) Sąd może nakazać doręczenie korespondencji w drodze publicznego obwieszczenia”.

W odniesieniu do art. 29 ust. 1 lit. d) - Dopuszczalne języki

Republika Bułgarii przyjmuje europejskie nakazy zapłaty, do których załączono ich tłumaczenie na język bułgarski.

Ostatnia aktualizacja: 26/09/2022

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.